قانون مدنی + متن و اصلاحات

فصل دوم ـ در طلاق - دوم

فصل دوم ـ در طلاق

مبحث اول ـ در کلیات

ماده 1133

ماده 1133 (اصلاحی 19؟08؟1381) ـ مرد می‌تواند با رعایت شرایط مقرر در این قانون با مراجعه به دادگاه تقاضای طلاق همسرش را بنماید.

ماده 1134

ماده 1134 ـ طلاق باید بصیغه طلاق و در حضور لااقل دو نفر مرد عادل که طلاق را بشنوند واقع گردد.

ماده 1135

ماده 1135 ـ طلاق باید مُنَجَّز باشد و طلاق مُعلَّق بشرط، باطل است.

ماده 1136

ماده 1136 ـ طلاق دهنده باید بالغ و عادل و قاصد و مختار باشد.

ماده 1137

ماده 1137 ـ ولیّ مجنون دائمی میتواند در صورت مصلحت مولّی علیه، زن او را طلاق دهد.

ماده 1138

ماده 1138 ـ ممکن است صیغه طلاق را بتوسط وکیل اجراء نمود.

ماده 1139

ماده 1139 ـ طلاق مخصوص عقد دائم است و زن منقطعه بانقضای مدت یا بذل آن از طرف شوهر از زوجیت خارج می‌شود.

ماده 1140

ماده 1140 ـ طلاق زن در مدت عادت زنانه گی یا در حال نفاس صحیح نیست مگر این که زن حامل باشد یا طلاق قبل از نزدیکی با زن واقع شود یا شوهر غایب باشد بطوری که اطلاع از عادت زنانه گی بودن زن نتواند حاصل کند.

ماده 1141

ماده 1141 ـ طلاق در طُهر مواقعه صحیح نیست مگر اینکه زن یائسه یا حامل باشد.

ماده 1142

ماده 1142 ـ طلاق زنی که با وجود اقتضای سن عادت زنانه گی نمی‌شود وقتی صحیح است که از تاریخ آخرین نزدیکی با زن سه ماه گذشته باشد.

مبحث دوم ـ در اقسام طلاق

ماده 1143

ماده 1143 ـ طلاق بر دو قِسم است. بائن و رجعی.

ماده 1144

ماده 1144 ـ در طلاق بائن برای شوهر حق رجوع نیست.

ماده 1145

ماده 1145 ـ در موارد ذیل طلاق بائن است:

1 ـ طلاقیکه قبل از نزدیکی واقع شود.

2- طلاق یائسه.

3- طلاق خُلع و مُبارات مادام که زن رجوع بعِوَض نکرده باشد.

4- سومین طلاق که بعد از سه وصلت متوالی بعمل آید اعم از این که وصلت در نتیجه رجوع باشد یا در نتیجه نکاح جدید.

ماده 1146

ماده 1146 ـ طلاق خُلع آن است که زن بواسطه کراهتی که از شوهر خود دارد در مقابل مالی که بشوهر می‌دهد طلاق می‌گیرد اعم از اینکه مال مزبور عین مَهر یا معادل آن و یا بیشتر و یا کمتر از مَهر باشد.

ماده 1147

ماده 1147 ـ طلاق مُبارات آن است که کراهت از طرفین باشد، ولی در این صورت عِوَض باید زائد بر میزان مَهر نباشد.

ماده 1148

ماده 1148 ـ در طلاق رجعی برای شوهر در مدت عدّه حق رجوع است.

ماده 1149

ماده 1149 ـ رجوع در طلاق بهر لفظ یا فعلی حاصل می‌شود که دلالت بر رجوع کند مشروط بر اینکه مقرون بقصد رجوع باشد.

مبحث سوم ـ در عدّه

ماده 1150

ماده 1150 ـ عدّه عبارت است از مدتی که تا انقضای آن زنی که عقد نکاح او منحل شده است نمی‌تواند شوهر دیگر اختیار کند.

ماده 1151

ماده 1151 ـ عدّه طلاق و عدّه فسخ نکاح سه طُهر است مگر اینکه زن با اقتضای سن عادت زنانگی نبیند که در این صورت عدّه او 3 ماه است.

ماده 1152

ماده 1152 ـ عدّه فسخ نکاح و بذل مدت و انقضاء آن در مورد نکاح منقطع در غیر حامل دو طُهر است مگر اینکه زن با اقتضای سن عادت زنانه گی نه بیند که در این صورت 45 روز است.

ماده 1153

ماده 1153 ـ عدّه طلاق و فسخ نکاح و بذل مدت و انقضاء آن در مورد زن حامله تا وضع حمل است.

ماده 1154

ماده 1154 ـ عدّه وفات چه در دائم و چه در منقطع در هر حال چهار ماه و ده روز است مگر این که زن حامل باشد که در اینصورت عدّه وفات تا موقع وضع حمل است مشروط بر این که فاصله بین فوت شوهر و وضع حمل از چهار ماه و ده روز بیشتر باشد و الّا مدت عدّه همان چهار ماه و ده روز خواهد بود.

ماده 1155

ماده 1155 ـ زنی که بین او و شوهر خود نزدیکی واقع نشده و همچنین زن یائسه نه عدّه طلاق دارد و نه عدّه فسخ نکاح، ولی عدّه وفات در هر دو مورد باید رعایت شود.

ماده 1156

ماده 1156 ـ زنی که شوهر او غایب مفقودالاثر بوده و حاکم او را طلاق داده باشد باید از تاریخ طلاق عدّه وفات نگاه دارد.

ماده 1157

ماده 1157 ـ زنیکه به شُبهه با کسی نزدیکی کند باید عدّه طلاق نگاهدارد.

کتاب هشتم ـ در اولاد

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وانی ـ 1405/08/10